

[Holger K. Nielsen]

om et rent besparelsesforslag, som ensidigt rammer de svageste. Ikke noget med retfærdighed her!

Der er i den anledning grund til en bemærkning til Kristeligt Folkeparti, som jo omkring finansloven var vældig stolte over, at det lykkedes at skrabe 1.000 kr. ekstra sammen til småbørnsfamilierne og vel at mærke alle småbørnsfamilier. Men hvad sker der efter det her forslag? Der sker det, at man med den ene hånd har givet de 1.000 kr. til alle småbørnsfamilier, mens man med den anden hånd tager disse penge fra de dårligst stillede småbørnsfamilier. For det er jo det, der er sandheden, at det er de dårligst stillede småbørnsfamilier, der bliver ramt af denne nedskæring. Det er ondt. Det er amoralsk. Det er ukristeligt.

Det må også stå klart for alle, at det jo ikke mindst er pensionisterne, som rammes af nedskæringerne. Af de tørre tal fremgår det, at pensionisterne allerede i 1991 skal bære en samlet besparelse på i alt 244 mio. kr. i nedskæringer i boligydelsen.

Jeg kan altså godt forstå, at Fremskridtspartiet har problemer med det, i betragtning af hvad de har sagt tidligere. Og jeg kan virkelig ikke forstå, det kan være rigtigt, at hele Fremskridtspartiets gruppe kan stå bag dette forslag. Kan det virkelig være rigtigt, så kraftigt som Fremskridtspartiet har kørt på, at pensionisterne skal holdes fri, at alle i gruppen vil kunne stå bag det her forslag? Jeg nægter at tro på det.

Under alle omstændigheder er det som sagt ondt, det er ukristeligt, det er amoralsk. Med dette forslag går man direkte ind og rammer de dårligst stillede.

En af forklaringerne har vi for så vidt allerede i Boligministeriets budgetanalyse fra sidste efterår, hvor man analyserede forskellige besparelsesmuligheder. Hovedgrunden til, at man finder det vigtigt at lave nedskæringer på boligstøtteområdet – det siger man helt klart i budgetanalysen – er, at her virker besparelserne hurtigst. På alle de andre områder er der tale om det, man kalder længere bremselængder.

På boligstøtteområdet kan man få en hurtig besparelse meget effektivt. Det er teknisk set korrekt, men det er så sandelig så amoralsk som noget, at det ensidigt er de dårligst stillede, det er de dårligst stillede familier, og det er pensionisterne, som bliver ramt. Det kan vi under ingen omstændigheder være med til.

Mejdahl (V):

Der er i boligministerens lovforslag to elementer, som jeg på Venstres vegne skal give tilslutning til.

Det første er, at kommunerne får en pligt til at nedsætte for høje huslejer i boligstøttedmæssig henseende. Et »kan« ændres til et »skal«. Forslaget vil give kommunerne mulighed for at medvirke til at sætte en bremse på de stærkt stigende udgifter til boligstøtte.

Det andet element er en reduktion af boligudgiften med 80 kr. pr. måned fra den 1. juli i år, 115 kr. pr. måned i 1991 og 150 kr. pr. måned i 1992. Reduktionen i boligudgiften sker, inden der beregnes individuel boligstøtte, og der vil derved opnås en besparelse i det offentliges udgifter, som er overordentlig tiltrængt, og som der er regnet med i finansloven.

Det er en slet skjult hemmelighed, at vi i Venstre hellere havde set, at vi kunne tage fat på at ændre huslejebegrebet med det samme. Det står at læse i Folketingets forhandlinger under førstebehandlingen af L 171 den 30. januar i år.

Derfor lægger vi også overordentlig stor vægt på, at det udvalgsarbejde, som boligministeren nævner i sin skriftlige fremsættelse, og som også er nævnt i bemærkningerne, sættes i værk, så vi hurtigst muligt og senest inden udgangen af 1992 kan gennemføre en permanent lovgivning på området. Der er så mange ting, der er indeholdt i huslejebegrebet, at det kan være formålstjenligt at få det defineret nærmere. Det er bl.a. det, udvalgsarbejdet skal give en udredning af.

Jeg skal på Venstres vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Kirsten Jacobsen (FP):

Som det er alle her i salen bekendt og også de fleste udenfor, så har Fremskridtspartiet indgået et finanslovsforlig med regeringen, og i alle forlig er der ting, man synes om og synes er positive. Og Fremskridtspartiet er jo glade, når man får skattelettelser. Vi får offentlige besparelser.

Men der er naturligvis også altid – og det må der jo være, når det er forlig, det handler om – ting, man ikke synes er så positive, somme tider nogle, man synes er direkte negative. Der er altid tale om en afvejning. Og jeg skal da ikke lægge skjul på, at dette forslag om besparelser på boligydelsen bl.a. til pensionister er det for-